

zijn onder ons

gekenmerkt door afwezigheid, leegheid (verbeeld door witte ogen), ziekelijke agressie en kannibalisme, met een voorkeur voor li-flafjes als de hersenen.

De eerste mediazombie stamt uit 1929, toen een Amerikaanse avonturier na een bezoek aan Haïti het boek *The Magic Island* publiceerde, een verslag van zijn ontmoeting met drie zombies. Het was de tijd van een wereldwijde economische crisis (net als nu), er was oorlogsdreiging in diverse landen (wanneer niet), en Hollywood was ná Frankenstein en Graaf Dracula (beide romans werden voor het eerst verfilmd in 1931) op zoek naar nieuwe monsters. Dat mondde in 1932 niet alleen uit in de creatie van reuzenaap Kingkong, maar ook in de allereerste verfilming van een levende dode: *The White Zombie*. Sindsdien horen de bewegende kadavers bij ons cultuurgoed.

NIET THUIS

De Tweede Wereldoorlog kende een kleine zombieopleving in de *underground scene* met nazi-zombies (vooral in stripvorm), maar daarna werd het tot eind jaren '60 stil aan het zombiefront. Goed, je had The Zombies, de Britse band van zanger Colin Bluntstone met een paar hits, waaronder *She's Not There*. (Maar ja, wie blijft er wel thuis als er zombies langskomen?).

In 1968 - middenin de periode waarin de Koude Oorlog voor angstbeelden zorgde - werd het genre nieuw leven ingeblazen met *Night of the Living Dead*, waarin zombies werden gecombineerd met doembeelden van de wereld na het vallen van de atoombom. De zombie-invasie, waarbij zombielegers langzaam (of juist snel) tegen de mensheid ten strijde trekken, deed zijn intrede.

In de jaren '80, opnieuw een tijd van economische crisis, nu gecombineerd met de uitbraak van een

dodelijk virus (hiv), zien zombie-meesterwerkjes als *The Return of the Living Dead* (1985) het licht en wordt de zombie losgezongen van het witte doek: Michael Jackson lanceert *Thriller* (1983), met een 14 minuten durende clip waarin Michael en een horde zombies dansspasjes uitvoeren, zonder ledematen te verliezen.

De jaren '90 zijn relatief zombieeloos, maar na de eeuwwisseling - op zich al goed voor talloze doemscenario's - kunnen met de angst voor terreuracties en verspreiding van ziektes (vogelgriep!) zombies weer uit hun graven opstaan. Behalve in de film en in de steeds populairder wordende stripboeken - topper is *The Walking Dead* van Robert Kirkman en ook de Japanse mangastrip is dol op zombies - ontstaat een nieuw terrein voor de levende dode: de video- en computergame. *Zombie Zombie* (1984) is de eerste game die over zombies gaat, anno 2012 is *Plants vs. Zombies* de grote hit, gebaseerd op een gegeven dat net zo bizar lijkt als boze vogels die tegen kwaadaardige varkens strijden.

En zombies slaan zelfs in de mode toe. Begon het al met de vormeloze skatermode van veel te wijde hobbezakkerige broeken, XXXL-shirts en piekerige kapsels, tezamen goed voor een zombieachtig silhouet, tegenwoordig vind je zombies afgebeeld op T-shirts en zelfs op kinderpyjamaatjes.

Er zijn schoenen met prints van bloed en hechtingen en de catwalkmodellen van nu zijn nog bleker dan in de *heroin fashion*-periode. De laatste hype: bridezilla, een trouwpartij met als thema dood en verderf. Hopelijk zitten die huwelijken steviger in elkaar dan de zombies die erop afkomen.

—Annet de Groot

In 1929 begon met dit boek de eerste periode van zombiemanie.

Zombies op tv en in boeken. Links een scène uit *The Walking Dead*.

Net echt: Bloedvlekken, rafels, scheuren, een in-witte huid, zwarte ogen en haren maken alles bij elkaar een echte zombie-outfit.

Ook leuk: Zombie uit de game *Plants vs. Zombies*.